

LLIBRET
EN LA
RELASIÓ Y EXPLICACIÓ
DE TOT LO QUE CONTÉ
LA FALLA
DE LA
PLAZA DE COLLADO

ANY

1922

1922
IMP. DE VICENTE FERRER
Estamefieria Vieja, 9
VALENCIA

llardelsllibrets.org

llardelsllibrets.org

llardelsllibrets.org

EXPLICACIÓ DE LA FALLA

AL LLECHIDOR.

*Después qu' en Regües, Prinsesa,
Apolo y Lliric ha estat
y l' ha vist tota Valensia
per tots els quatre costats,
acordaren els falleros
d' esta plasa fer enguañ,
en lloc d'e falla, un PEROL
d' Arrós en fesols y naps.*

*El pensament no es fallero,
pero habera resultat,
si els artistes no posaren
com han dit que han de posar,
al qu' en lo Puig sabé venser
als malaïts musulmans,
expulsantlos d' esta terra:
al Rey més noble y lleal:
a Don Chaume d' Aragó
que a Valensia conquistá
posant l' invicta Señera
sobre els murs de la Siutat.*

*Ademés en el Llibret
¿qué dic, qué pose, qué fas,
si el bon amic Peris Celda*

*en son PEROL va posar
el corbet, la botifarra,
l' orella, la cansalá,
la garreta, un trós de morro,
el rabo, el paltrot, els naps
y no ha deixat més qu' els hosos
sinse greix, ni pell, ni carn?*

*Com yo soc un mal cuiner
qu' els hosos no se guisar,
hans de fer un mal veurache,
sinse grasia y sinse sal,
que no tinga gust a res
y estiga desllabasat,
faré que parlen els manos,
que dalt de la falla están,
y ells farán, millor que yo,
l' Arrós en fesols y naps.*

La Llauraora

Públic: He fet un *perol*
que res en ell ha faltat.
Com de tú m' he enrecordat
cuant l' arrós fea *gol .. gol...*
este plat t' he escudellat.

Ménchate lo sinse por,
perque está molt superior,
y ya de memoria saps,
qu' es, dels bons plats, el millor,
l' Arrós en fesols y naps.

El del fem y el de la porra

—Cuant de temps que no s' ham vist.

—Ya fa un añ.

—Y ara que que... fem?

—¡No 'm repetixca eixe nom
perque quedará calent!

—Pareix que t' hacha picat...

—A mi no m' ha picat res:
pero no gaste guasetes
que li enseñaré les dents.

—¡Me 'n vaig a per la *Perrera*
no 'm mosegues...

—Pa vosté,
qu' está rabiós, al no vorer
que nesesitem el fem.

Ara si que se riuria:
en el cuaranta per sent
qu' els dona l' *Hay untamiento*
de les denunsies... ¡Redell...
pera que més canonchía
si entrarem els fematers!

Pero per ara están verdes.

—Allá al Agost vorem.

—¡Aixó volgueren algúns!

—Aixó 's lo que tu te creus:
pero tením milló y mig
pera la limpieza.

—¡Che...

no farán mala limpieza!...

Munisipal .. ¿li pareix?

—Lo que 'm pareix es que 'l Poble,
del servisi está content.

—Home, si que te rahó;
¡deu estar molt satisfet!

Avans puchavem mosatros
pera arreplegar el fem
y els donavem per Nadal,
pera tots: grans y chiquets,
moniatos y carabases
o lo que donaba el temps:
huí trahuen el fem les dones
a la porta del carrer
y esperen que la corneta
les cride al toc de *Mec... mec!*...

La que fa tart, que son moltes,
qu' espere al dia siguiente
perque si el tira de nit
y *u de la porra* la veu
en cá que plore o que riga
en una multa la ensén.

Aváns la prensa mos dia
que' embrutavem els carrers:
ara qu' el fem va tapat
yo no veig qu' estiguen nets,
pos, si avans estaven bruts,
huí pareixen un femer.
Aváns no volien carros

después que tocaven deu:
huí els carros del *monosipi*
encara van a les tres,
y ningú de la *porreta*
els denunzia ni els deté.

- No compréns que son de casa.
— Tots son iguals pa la lley.
— Quant s' organise el servisi
entones ya parlarem.
— Entones lo mateix qu' ara
sap lo que será?
— ¿Qué?
— ¡*Fem!!...*

Don Chaume y Pepe el Tranquil

- ¿Qui eres tu en gabán, sombrero
y en esparteñes d' espart?
— ¡Rechudes! ¿que no 'm coneix?
— Si no me hu dius...

— ¡Es estrañ!
Yo soc Pepet el *Tranquil*.
Soc un tipo orichinal
que me ric de tot lo mon
y de res del mon fas cas.
A mi lo mateix me te
que siga dilluns, dimarts,
dimecres, dichous, divendres
que disapte, mes igual,

pues pera mi son dumenchés
tons los sants díes del añ.

— ¿Que no treballas?

— ¿Qui... yo?

¿No me veu qu' estic parat?

— ¿Y tens ofisi?

— ¡El perguí!

— ¿El pergueres?

— Fa molts anys,

«El que treballa no mencha»
diu l' adache valensiá.

«La faena pa els inglesos
qu' están mes adelantats».

— ¿Y de que pases?

— ¡Del aire!

— ¿Y vius...

— Baix del pont del Mar.

— ¿Y cuant plou?

— ¡La deixe caure!

— Escóulta ¿y si ve rihuá?

— Pues m' en púche a l' Alamera
y em fas el llit en un banc.

— ¿Y si te vehuen els guardes?

— Allí no hian guardes may,

Proba d' aixó: moïts que tenen

chalets pa veranechar

en Burchasot, en Paterna,

en Torrent o el Cabañal

y volen findre plantetes

*por delante y por detrás
s' en van allí, les agafen,
y... que pague la Siutat.*

— ¿Y eixa vida no te cansa?

— ¡Si vera que be me va!

El problema de les cases
yo ya el tinc solusionat.

¡Hiá qui no te habitasió
y yo les tinc a grapats!

que me canse d' ahon vixc ara
pues m' en pase al de *Serrans*
y si no a la *Pasarela*,

al pont *Nou* o al del *Real*.

Allí hia bon sol, bon aire,
no se paga adelantat

ni nesesita fiansa
ni depòsit al entrar,
ni el procuraor aumenta
l' alquiler ni ara ni may.

Pot vindre la roba estesa
que ningú el denunsiará
y criar animalets

hasta per damunt del cap,
sinse por a que murmure
o que se queixe el vehinat.

— ¿Y que fumes?

— ¿Yo? tabaco.

— Farás cola en els estançs.

— Ca... si fumant de *garbeta*
me gastaba un dineral.

Ara sols fume de *gorra*
qu' es millor y no es tan car.
—¿Y qu' em dius del tren directe
a Madrit?...

—¿El tren? ya vaig
tren...tauna, tren...tados,
¡chire fulla y pase avant!

—¿Saps si s' ha fet el grandiós
ensanche del pont del *Mar*?

—¡Con saben que vixc yo allí
no volen fer obra enguañ!

—¿Y el Mercat Nou?

—Ya está vell!

—¿Y la famosa fachá?

—¡Chamarrusquia!

—¿Qué vols dir?

—Que no l' acabarán may.

—¿Eixos son tot els projectes?

—¡Si en vol més pare el cabás!

—¿Y el Poble que diu d' asó?

—¡Está en la muda fa añs!

—Pero cuant parle...

—No hu crega.

¡Porta en la boca un candat!
Mes... no parlem de estos coses
perque ya li he dit avans,
que al ser el mon una *bola*
ahón tot es finchit y fals,
yo me ric de tot lo mon
y de res del mon fas cas.

Conque... Pepet el *Tràquil*,
baix dels sis ponts que así hián,
allí te vosté sa casa
pa lo que vullga manar.

Els Serenos

■ A Lliria anaren fa uns mesos, els novios, Rosa y Pascual.
Y desde entones que Rosa diu que s'contra molt mal.
Pero al durla a un Sanatori dihuen que digué 'l galeno
que tot lo que te la chica...

; Y quinse!... ; Sereno!...

■ La corsetereta Pura qu' estaba molt ben formá
en Veneno, el boticari, fa dos dies se casá.
Pero dihuen maies llengües qu' es vol divorciar Veneno,
porque Pura du postises...

; Y quinse!... ; Sereno!...

■ Pera tocar la guitarra la muller de sert fransés,
va fer que anara a sa casa un mesfre qu' es molt entés,
Pero dihuen que als pocs dies, el fransés va posar freno,
perqu' el mestre sols tocaba...

; Y quinse!... ; Sereno!...

Els Bomberos

Pera quant hia fòc
ya té la Brigá
haches y picoles,
serruchos, perpals

y bombes chiquetes,
michanes y grans,
manegues, enchufes...

— ¿Y l' aigua?

— ¡En la mar!

Te traches de paño,
de pana y de dril,
puals y ferraes
de fusta y de *sinc*,
cascos, pales, cordes,
escales y pics
y hasta un *auto-bomba*...

— ¿Y l' aigua?

— ¡En lo riu!

Els de la porra

■ *Denunsieu*: Desde qu' estém
sinse vore als fematers,
moltes plases y carrers,
están plenetes de fem.

S no hu remedien apresa,
o hu deixen igual qu' está,
als valensiáns mos fan la...

¡Mutis: que hiá robà estesa!

■ *Denunsieu*: Huí les polletes
y moltes en espolóns,
mosenseñen el garróns,
en les falades tant curtetes.

Si la moda així progrésa
día vindrá, al pas que anem,
que sens voler lis vorem...

¡Mutis: Que hiá roba estesa!

■ *Denunsieu:* Els escalóns
del a Lloncha s' han gastat
y cuant plou y s' han bañat
qui pasa va a redolóns.

L' atre día una sastresa
al abaixar s' esbará
y al caurer diu qu' enseñá..

¡Mutis: Que hiá roba estesa!

*Llechidor: L' explicació
de la falla s' ha acabat.
Pera no ferte un empastre,
sinse sustansia, ni sal,
flu que parlaren els nanos
que dalt de la falla estan
y ells t' han fet, millor que yo,
l' Arrós en fesols y naps*

GRANS SOLTS

■ Una chica torrentina,
que servix a un tío vell,
li dia huí que per ell
deixará de ser fadrina.

■ El sabater Simeón
a la mestra li digué:
—No hiá qui tinga en lo món
les formes que vosté té.

■ Mig plorant dia Climent:
—Com saps que 'm canse al moment
y cuan treballle estic mal,
veches si algún consechala
m' emplea en en l' Achuntament.

■ Una polla del vehinat
qu' en chamay ha festejat
y ya se 'm pasa de ralla,
esta nit ha ensomiat
en un nano... de la falla.

■ Una casa de curtits
ha posat Pepica Peros
y te tots els gusts cumplits
desde que negosia en cueros.

■ Una criá de Petrés
que xixanta anys a un marqués
l' está servint dia y nit
tant la pobreta ha servit
que ya no servix pea res.

■ En les botes que 'm va fer
la sola se va desfer...
—¡Home, no diga eixa *trola!*

—Ya les vorá:

—¿Com pot ser,
si en vint anys de sabater
no he gastaï un dit de sola?

■ Al *cuplet* s' ha dedicat
la muller de Blay Palots
y ell dia hui entusiasmàt:
—Fent tant poc que ha debutat
ya es coneguda de tots!.

Llechidor: *No cal que* ~~o~~ *diga*
al aplegar al remat,
que este PEROL ~~s'ha~~ *acabat*
y el llibret fa coh ~~de~~ *figa.*

llardelsllibrets.org

llardelsllibrets.org

llardelsllibrets.org